# KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2018/1570

**(2018. gada 18. oktobris),**

**ar ko izbeidz procedūru attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu un atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]) ("pamatregula"), un jo īpaši tās 14. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 11. marta Regulu (ES) 2015/476 par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome ([2]) ("PTO pilnvarojuma regula"), un jo īpaši tās 1. un 2. pantu,

tā kā:

## 1. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2013. gada 28. maijā ar Regulu (ES) Nr. 490/2013 ([3]) ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

(2) Padome 2013. gada 19. novembrī ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 ([4]) ("galīgā regula") noteica galīgo antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

(3) Eiropas Savienības Vispārējā tiesa ("Vispārējā tiesa") 2016. gada 15. septembrī pieņēma spriedumus lietās T-80/14, T-111/14 līdz T-121/14 ([5]) un T-139/14 ([6]) ("spriedumi"), ar kuriem atcēla galīgās regulas 1. un 2. pantu, ciktāl tie attiecas uz pieprasījuma iesniedzējiem minētajos gadījumos ("attiecīgie ražotāji eksportētāji") ([7]).

(4) Sākotnēji Eiropas Savienības Padome par spriedumiem iesniedza apelācijas sūdzības. Tomēr pēc Padomes lēmuma atsaukt apelācijas sūdzības lietas 2018. gada 2. un 5. martā tika svītrotas no Tiesas reģistra ([8]). Līdz ar to šie spriedumi kļuva galīgi un saistoši no to pasludināšanas dienas.

(5) Vispārējā tiesa norādīja, ka iestādes nav pietiekami juridiski pierādījušas, ka galvenajām izejvielām, ko izmanto biodīzeļdegvielas ražošanai Argentīnā un Indonēzijā, ir ievērojami izkropļotas cenas, kas izriet no diferencētās eksporta nodokļa sistēmas, ar kuru piemēro dažādas nodokļu likmes attiecībā uz izejvielām un biodīzeļdegvielu. Tiesa noteica, ka iestādēm nevajadzēja balstīties uz pieņēmumu, ka Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju grāmatojumos izejvielu cenas nav pienācīgi atspoguļotas, un nevajadzēja ignorēt šos grāmatojumus, aprēķinot Argentīnā un Indonēzijā ražotās biodīzeļdegvielas normālo vērtību.

---

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.
([2]) OV L 83, 27.3.2015., 6. lpp.
([3]) OV L 141, 28.5.2013., 6. lpp.
([4]) Padomes 2013. gada 19. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 315, 26.11.2013., 2. lpp.).
([5]) 2016. gada 15. septembra spriedums lietā T-80/14, *PT Musim Mas*/Padome, lietā T-111/14 *Unitec Bio SA*/Eiropas Savienības Padome, lietās T-112/14 līdz T-116/14 un T-119/14, *Molinos Río de la Plata SA* un citi/Eiropas Savienības Padome, lietā T-117/14, *Cargill SACI*/Eiropas Savienības Padome, lietā T-118/14, *LDC Argentina SA*/Eiropas Savienības Padome, lietā T-120/14, *PT Ciliandra Perkasa*/Eiropas Savienības Padome, lietā T-121/14, PT *Pelita Agung Agrrindustri*/Eiropas Savienības Padome (OV C 402, 31.10.2016., 28. lpp.).
([6]) Lieta T-139/14, *PT Wilmar Bioenergi Indonesia* un *PT Wilmar Nabati Indonesia*/Eiropas Savienības Padome (OV C 392, 24.10.2016., 26. lpp.).
([7]) Argentīnas ražotāji eksportētāji *Unitec Bio SA*, *Molinos Rio de la Plata SA*, *Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A*, *Vicentin SAIC*, *Aceitera General Deheza SA*, *Bunge Argentina SA*, *Cargill SACI*, *Louis Dreyfus Commodities S.A.* (*LDC Argentina SA*), un Indonēzijas ražotāji eksportētāji *PT Pelita Agung Agrindustri*, *PT Ciliandra Perkasa*, *PT Wilmar Bioenergi Indonesia*, *PT Wilmar Nabati Indonesia*, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas* (*PT Musim Mas*).
([8]) Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 15. februāra rīkojumi apvienotajās lietās C-602/16 P un C-607/16 P līdz C-609/16 P, un 2018. gada 16. februāra rīkojumi lietās C-603/16 P līdz C-606/16 P.

(6) PTO Strīdu izšķiršanas padome (SIP) 2016. gada 26. oktobrī pieņēma ekspertu grupas ziņojumu, kas grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu ([1]) ("ziņojumi par Argentīnu"), strīdā "Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Argentīnas (DS473)".

(7) SIP 2018. gada 28. februārī pieņēma arī ekspertu grupas ziņojumu strīdā "Eiropas Savienība – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu no Indonēzijas (DS480)" ([2]) ("ziņojums par Indonēziju"). Ne Indonēzija, ne ES minēto ziņojumu nepārsūdzēja.

(8) Ziņojumos par Argentīnu un Indonēziju ("ziņojumi") cita starpā tika konstatēts, ka ES nav rīkojusies saskaņā ar:

— PTO antidempinga nolīguma ("ADN") 2.2.1.1. pantu, jo nav aprēķinājusi izmeklējamā ražojuma ražošanas izmaksas, pamatojoties uz ražotāju veikto uzskaiti,

— ADN 2.2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktu, jo biodīzeļdegvielas saliktās normālās vērtības aprēķinos nav izmantojusi ražošanas izmaksas Argentīnā un Indonēzijā,

— ADN 9.3. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 2. punktu, jo noteikusi antidempinga maksājumus, kas pārsniedz dempinga starpību, kuru būtu bijis jānosaka saskaņā ar attiecīgi ADN 2. pantu un 1994. gada *GATT* VI panta 1. punktu.

(9) Ziņojumā par Indonēziju ekspertu grupa turklāt konstatēja, ka ES nav rīkojusies saskaņā ar:

— ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktu un 2.2. pantu, jo nav noteikusi peļņu, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumus izcelsmes valsts iekšzemes tirgū,

— ADN 2.3. pantu, jo nav aprēķinājusi viena Indonēzijas ražotāja eksportētāja, proti, *P.T. Musim Mas*, salikto eksporta cenu, pamatojoties uz cenu, par kādu importētā biodīzeļdegviela, ko ražo *P.T. Musim Mas*, pirmo reizi tika tālāk pārdota neatkarīgiem pircējiem ES,

— ADN 3.1. un 3.2. pantu, jo nav konstatējusi būtisku cenu samazinājumu saistībā ar Indonēzijas importu.

(10) Ekspertu grupa ieteica, lai SIP pieprasa Eiropas Savienībai nodrošināt tās noteikto pasākumu atbilstību ADN un 1994. gada *GATT*.

(11) Pēc ziņojumiem par Argentīnu Komisija sāka pārskatīšanu ([3]) ("pārskatīšana") atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/476 ([4]) 1. panta 3. punktam. Pārskatīšanas sākumposmā Komisija paziņoja, ka tā uzskata par lietderīgu pārbaudīt konstatējumu sekas ziņojumos par Argentīnu attiecībā arī uz Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielai noteiktajiem pasākumiem, jo juridiskā interpretācija, kas ietverta ziņojumos par Argentīnu, izrādījās būtiska arī izmeklēšanai, kas attiecas uz Indonēziju.

(12) Tomēr pārskatīšanas laikā Komisija saņēma vairākas piezīmes no ieinteresētajām personām, jo īpaši attiecībā uz ziņojumu par Argentīnu interpretācijas piemērojamību Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielai noteiktajiem pasākumiem. Komisija uzskatīja, ka piezīmju analīzei attiecībā uz Indonēziju vajadzīgs ilgāks laiks, un nolēma grozošajā regulā neiekļaut pārbaudi par Indonēziju, bet atstāt pārskatīšanu atvērtu, ciktāl tā attiecas uz Indonēziju.

(13) Komisija 2017. gada 18. septembrī pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1578 ([5]), ar kuru groza galīgo regulu ("grozošā regula"), ciktāl tā attiecas uz Argentīnas ražotājiem eksportētājiem.

---

([1]) PTO, Apelācijas institūcijas ziņojums, AB-2016–4, WT/DS473/AB/R, 2016. gada 6. oktobris, un PTO, ekspertu grupas ziņojums, WT/DS473/R, 2016. gada 29. marts.

([2]) PTO, ekspertu grupas ziņojums, WT/DS480/R, 2018. gada 25. janvāris.

([3]) Paziņojums par procedūras sākšanu saistībā ar antidempinga pasākumiem, kuri ir spēkā attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu, ņemot vērā ieteikumus un nolēmumus, ko pieņēmusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas Strīdu izšķiršanas padome strīdā "ES – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu (DS473)" (OV C 476, 20.12.2016., 3. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 11. marta Regula (ES) 2015/476 par pasākumiem, kurus Savienība drīkst veikt aizsardzībai pret dempingu un subsidētu importu pēc ziņojuma, ko pieņēmusi PTO Strīdu izšķiršanas padome (OV L 83, 27.3.2015., 6. lpp.).

([5]) Komisijas 2017. gada 18. septembra Īstenošanas regula (ES) 2017/1578, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 239, 19.9.2017., 9. lpp.).

(14) Galīgās regulas rezolutīvās daļas atcelšana Vispārējā tiesā attiecībā uz attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem ietekmē arī grozošās regulas spēkā esību. Ar grozošo regulu veica grozījumus regulā, kuras rezolutīvās daļas bija anulētas, tāpēc tā arī ir zaudējusi spēku un nav piemērojama attiecībā uz attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem.

(15) 2018. gada 28. maijā tika publicēts paziņojums ([1]), ar ko tika atsākta sākotnējā izmeklēšana attiecībā uz Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu, kuras rezultātā tika pieņemta galīgā regula ("paziņojums"). Tajā pašā laikā tika pabeigta pārskatīšana attiecībā uz Indonēziju.

(16) Saskaņā ar Tiesas judikatūru procedūru atceltā akta aizstāšanai drīkst atsākt tajā posmā, kurā notikusi nelikumība. Savienības iestādes, pildot šos spriedumus, var labot galīgās regulas aspektus, kuru dēļ regulu atcēla attiecībā uz attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem ([2]).

(17) Komisijai būtu jāņem vērā ne tikai spriedumu rezolutīvā daļa, bet arī motīvu daļa, uz kuru balstoties ir taisīti šie spriedumi un kuri veido tā obligāto pamatu, ciktāl tas ir nepieciešams, lai noskaidrotu sprieduma rezolutīvajā daļā izdarīto atzinumu precīzo nozīmi. Pārējie galīgajā regulā izdarītie konstatējumi, kurus noteiktajā termiņā neapstrīdēja vai kurus apstrīdēja, bet ar Vispārējās tiesas spriedumu noraidīja, un kuri tādējādi neizraisīja galīgās regulas atcelšanu, paliek spēkā ([3]).

(18) Lai izpildītu savas saistības, Komisija nolēma atsākt antidempinga procedūru tajā posmā, kurā notikusi nelikumība, un tādējādi atkārtoti pārbaudīt normālās vērtības aprēķināšanai izmantoto metodiku.

(19) Paziņojumā tika sniegts pamatojums Vispārējās tiesas spriedumiem attiecībā uz attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem un iespēju attiecināt konstatējumus uz visiem ražotājiem eksportētājiem no Argentīnas un Indonēzijas. Turklāt tajā tika ņemti vērā PTO ekspertu grupu un Apelācijas institūcijas konstatējumi gan attiecībā uz Argentīnu, gan Indonēziju, lai panāktu, ka pasākumi, kas tika atzīti par neatbilstīgiem PTO, pilnībā atbilst PTO līgumiem saskaņā ar Vienošanās par strīdu izšķiršanu 19. panta 1. punktu.

(20) Paziņojumā Komisija aicināja attiecīgos ražotājus eksportētājus un Savienības ražošanas nozari rakstiski darīt zināmu savu viedokli un pieprasīt uzklausīšanu termiņā, kas noteikts paziņojumā.

(21) Visām personām, kas minētajā termiņā bija iesniegušas šādu pieprasījumu un bija norādījušas konkrētus uzklausīšanas iemeslus, tika dota iespēja tikt uzklausītām.

(22) Atsauksmes tika saņemtas no Eiropas Biodīzeļdegvielas padomes (EBP), pieciem ražotājiem eksportētājiem Indonēzijā un Indonēzijas iestādēm.

## 2. VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMU UN PTO KONSTATĒJUMU ĪSTENOŠANA

(23) Komisijai ir iespēja labot tos galīgās regulas aspektus, kuru dēļ tā tika atcelta, vienlaikus atstājot negrozītas tās novērtējuma daļas, kuras spriedumi neietekmē ([4]).

(24) Kā norādīts paziņojumā, Komisija turklāt atkārtoti novērtēja sākotnējās izmeklēšanas galīgos konstatējumus, ņemot vērā PTO ekspertu grupu un Apelācijas institūcijas konstatējumus attiecībā uz Argentīnu un Indonēziju. Komisija nolēma konstatējumus attiecināt uz visiem ražotājiem eksportētājiem no Argentīnas un Indonēzijas. Minētā atkārtotā novērtēšana tika balstīta uz informāciju, kas savākta sākotnējā izmeklēšanā un pārskatīšanā, kā arī informāciju, kuru savākušas ieinteresētās personas pēc paziņojuma publicēšanas.

(25) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs, proti, *Wilmar*, pirms un pēc informācijas izpaušanas apgalvoja, ka nav juridiska pamata atsākt izmeklēšanu par *Wilmar*, jo Vispārējā tiesa pilnībā atcēla galīgo regulu attiecībā uz minēto

([1]) Paziņojums par Vispārējās tiesas 2016. gada 15. septembra spriedumiem lietās T-80/14, T-111/14 līdz T-121/14 un T-139/14 saistībā ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam, un ņemot vērā ieteikumus un nolēmumus, ko pieņēmusi Pasaules Tirdzniecības organizācijas Strīdu izšķiršanas padome strīdos DS473 un DS480 (ES – antidempinga pasākumi attiecībā uz biodīzeļdegvielu) (OV C 181, 28.5.2018., 5. lpp.).

([2]) Lieta C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques* (*IPS*)/Padome (2000), Krājums I-08147. lpp.

([3]) Lieta C-256/16, *Deichmann SE*, ECLI:EU:C:2018:187, 87. punkts.

([4]) Lieta C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques* (*IPS*)/Padome (2000), Krājums I-08147. lpp.

uzņēmumu. Tomēr LESD 266. pantā ir noteikts, ka iestādei, kuras pieņemtais tiesību akts ir pasludināts par spēkā neesošu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu. Turklāt ES ir jāpanāk, lai antidempinga pasākumi, kas noteikti biodīzeļdegvielas importam no Indonēzijas, atbilstu ieteikumiem un nolēmumiem, kas iekļauti PTO ziņojumos. Lai noteiktu, kādi pasākumi būtu jāveic, lai izpildītu Tiesas un PTO nolēmumus, bija nepieciešams atsākt izmeklēšanu laikā, kad tika atklāta nelikumība attiecībā uz abām valstīm un visiem attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem. Tas, vai pasākums tiek pilnībā vai daļēji anulēts, nav būtiski, lai noteiktu, vai Komisijai tādējādi ir atkārtoti jāizskata visi izmeklēšanas aspekti pirms anulētā pasākuma. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(26) Dempinga un kaitējuma sākotnējā izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods"). Lai analizētu rādītājus, kas ir būtiski kaitējuma novērtējuma kontekstā, tika izmantoti dati par laikposmu no 2009. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

## 3. **ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS**

(27) Attiecīgais ražojumus ir nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā, ar Argentīnas un Indonēzijas izcelsmi, patlaban klasificēti ar KN kodiem ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 un ex 3826 00 90 ("attiecīgais ražojums", parasti saukts par "biodīzeļdegvielu").

(28) Ne Tiesas spriedumi, ne ziņojumi neskar konstatējumus, kas izklāstīti galīgās regulas 16.–27. apsvērumā attiecībā uz attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu.

## 4. **NORMĀLĀS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA UN DEMPINGA STARPĪBU APRĒĶINS**

(29) Komisija atkārtoti novērtēja sākotnējās izmeklēšanas konstatējumus par izmaksu korekcijas, peļņas maksimālās robežvērtības un divkāršās uzskaites jautājumiem.

### 4.1. **Izmaksu korekcija**

(30) Vispārējās tiesas spriedumi un PTO konstatējumi, kas minēti 8. apsvērumā, attiecas uz izmaksu korekciju, ko ES iestādes veica galīgajā regulā.

(31) Kā minēts galīgās regulas 28. apsvērumā, Komisija noteica, ka ir jāaprēķina saliktā normālā vērtība, jo tika uzskatīts, ka iekšzemes pārdošana nenotiek parastā tirdzniecības apritē. Šis konstatējums nav apstrīdēts un paliek spēkā. Neviena ieinteresētā persona šīs pārskatīšanas gaitā neapstrīdēja šo konstatējumu.

(32) Galīgās regulas 29.–34. apsvērumā Komisija noteikusi, ka galvenajām izejvielām (neapstrādātai palmu eļļai Indonēzijā un sojas pupu eļļai un sojas pupām Argentīnā) un gatavajam ražojumam (biodīzeļdegvielai) Indonēzijas noteikto eksporta nodokļu starpība nospiedusi (samazinājusi) iekšzemes cenas Indonēzijā un Argentīnā un tāpēc tas būtu jāņem vērā, aprēķinot salikto normālo vērtību.

(33) Rezultātā, aprēķinot salikto normālo vērtību, Komisija aizstāja galvenās izejvielas izmaksas, kas bija iekļautas ražotāju eksportētāju uzskaitē, ar attiecīgo valstu kompetento iestāžu publicētajām atsauces cenām.

(34) Bez tam sākotnējā izmeklēšanā Komisija balstīja savus secinājumus uz interpretāciju, ka ADN 2.2.1.1. pants ļauj izmeklēšanas iestādei atteikties no ražotāju eksportētāju uzskaites izmantošanas, ja tā konstatē, ka uzskaite ir vai nu i) nesaderīga ar vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem, vai ii) pienācīgi neatspoguļo ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas (galīgās regulas 42. un 72. apsvērums).

(35) Ekspertu grupa un Apelācijas institūcija ziņojumos gan par Argentīnu, gan par Indonēziju uzskata, ka Komisija nav sniegusi juridiski pietiekamu pamatu saskaņā ar 2.2.1.1. pantu, lai secinātu, ka Indonēzijas un Argentīnas ražotāju uzskaite pienācīgi neatspoguļo ar biodīzeļdegvielas ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas, vai lai neņemtu vērā attiecīgās izmaksas minētajos ierakstos, aprēķinot biodīzeļdegvielas normālo vērtību.

(36) Pēc ziņojumiem par Argentīnu Komisija bija atkārtoti aprēķinājusi normālo vērtību ražotājiem eksportētājiem Argentīnā, izmantojot metodiku, kas attiecībā uz Argentīnu paskaidrota pagaidu regulas 40.–49. apsvērumā ([1]). Kā paskaidrots iepriekš 11. un 12. apsvērumā, Komisija sākotnēji atkārtoti aprēķināja arī normālo vērtību ražotājiem eksportētājiem Indonēzijā, izmantojot metodiku, kas attiecībā uz Indonēziju paskaidrota pagaidu regulas 60.–65. apsvērumā ([1]). Tagad Komisija atkal abām valstīm piemēroja šo metodiku.

(37) Piezīmēs, ko EBP iesniedza pēc šīs lietas izskatīšanas atsākšanas, EBP apgalvoja, ka ziņojumi neliedz Komisijai, aprēķinot salikto normālo vērtību, izdarīt korekciju attiecībā uz izejvielu izmaksām, ja vien tā tiek pienācīgi izskaidrota. Tā pati prasība tika iesniegta pārskatīšanā pēc ziņojumiem par Argentīnu, un Komisija to noraidīja, jo tās pieņemšana neatbilstu ziņojumu konstatējumiem, kā paskaidrots grozošās regulas 43.–53. apsvērumā. Tā kā šis paskaidrojums pēc ziņojuma par Indonēziju paliek spēkā, Komisija turpināja noraidīt šo apgalvojumu.

(38) Pagaidu regulas 44. un 64. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ tika uzskatīts, ka pārdošana abu valstu iekšzemes tirgū nenotiek parastā tirdzniecības apritē un saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu un 6. punktu bija jāaprēķina līdzīgā ražojuma saliktā normālā vērtība. Tas tika darīts, koriģētajām ražošanas izmaksām izmeklēšanas periodā pieskaitot pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas ("PVA izmaksas") un pamatotu peļņas starpību.

(39) Kā skaidrots pagaidu regulas 46. un 65. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka peļņas apjomu Indonēzijā nav iespējams balstīt uz izlasē iekļauto uzņēmumu faktiskajiem datiem. Tādēļ peļņas apjoms, ko izmantoja, aprēķinot salikto normālo vērtību, tika noteikts atbilstoši pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktam, pamatojoties uz samērīgu peļņu, ko varētu gūt šādā jaunā un inovatīvā kapitālietilpīgā nozarē normālos konkurences apstākļos brīvā un atvērtā tirgū, proti, balstoties uz apgrozījumu 15 %.

(40) Argentīnas un Indonēzijas PTO lietās abas valstis apstrīdēja 15 % peļņas noteikšanu, jo tās apgalvoja, ka peļņas apjoms nepamatojas uz "saprātīgu metodi", kā tas prasīts ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktā. Abos gadījumos PTO instances konstatēja, ka ES šajā sakarā nav rīkojusies pretrunā ar ADN. Tādēļ peļņas apjoms, ko izmantoja normālās vērtības aprēķināšanai, joprojām ir 15 %.

(41) Viens ražotājs eksportētājs no Indonēzijas, proti, *PT Cermerlang Energi Perkasa*, savās piezīmēs pieprasīja, ka Komisijai aprēķini būtu jāpamato ar izlasē iekļauto ražotāju datiem vai katrā gadījumā nebūtu automātiski jāizmanto pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkts. Pēc informācijas izpaušanas tas atkārtoja prasību. Tomēr, kā paskaidrots 40. apsvērumā, PTO instances konstatēja, ka Komisija, izmantojot šo pantu un piemērojot to, nav rīkojusies pretrunā ar PTO noteikumiem. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

### 4.2. **Peļņas maksimālā robežvērtība**

(42) Lai gan PTO ekspertu grupa piekrita ES izmantotajai peļņas apjoma noteikšanas metodei saskaņā ar ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktu, ziņojumā par Indonēziju tā konstatēja, ka gadījumā, ja kāda iestāde nosaka peļņu, pamatojoties uz jebkurām citām saprātīgām metodēm saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu, ADN prasīts, lai tā nodrošinātu, ka minētā peļņa nepārsniedz peļņu, ko parasti gūst citi tās pašas vispārīgās ražojumu kategorijas eksportētāji valstī. Ekspertu grupa uzskata, ka ES nav izdevies noteikt šādu peļņas maksimālo robežvērtību.

(43) Lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību, kas prasīta ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktā, ir jānosaka, kuri uzņēmumi ražo ražojumus, kas uzskatāmi par tādiem, kuri ietilpst "tajā pašā vispārīgajā kategorijā" kā biodīzeļdegviela.

(44) Ekspertu grupa ziņojuma par Indonēziju 7.62. punktā atzīmēja, ka "ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktā nav noteikta īpaša prasība izmeklēšanas iestādei par to, kā noteikt, kuri ražojumi ietilpst tajā pašā vispārīgajā ražojumu kategorijā, lai noteiktu "parasti gūto peļņu". Mēs piekrītam Eiropas Savienībai, ka nav pienākuma plaši interpretēt tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumu klāstu". 7.63. punktā tā piebilda: "Mūsuprāt, iestāde, kas rīkojas pamatoti un objektīvi, var secināt, ka tā pati vispārīgā ražojumu kategorija ir šaurāka kategorija."

([1]) OV L 141, 28.5.2013., 6. lpp.

(45) Pamatojoties uz ziņojumā par Indonēziju iekļautajiem konstatējumiem, Komisija atkārtoti izskatīja pieejamos datus, kurus var izmantot, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību gan Argentīnai, gan Indonēzijai. Tā uzskatīja, ka tai ir pieejamas divas datu kopas, kas ietilpst tajā pašā vispārīgajā ražojumu kategorijā.

(46) Pirmo datu kopu sniedza izlasē iekļautie uzņēmumi sākotnējā izmeklēšanā. ADN 2.2.2. pantā noteikts, ka peļņas apjomu "izmeklētajam eksportētājam vai ražotājam" ierobežo saskaņā ar 2.2.2. panta iii) apakšpunktu ar peļņas apjomu, ko parasti gūst "citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumus". Tās pašas vispārīgās ražojumu kategorijas šaurākā interpretācija saskaņā ar šo pantu aprobežotos tikai ar tieši to pašu ražojumu, t. i., biodīzeļdegvielu. Dati, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu peļņas maksimālo robežvērtību, pamatojoties uz biodīzeļdegvielas ražotāju Indonēzijā un Argentīnā gūto peļņu, Komisijai ir viegli pieejami, jo sākotnējās izmeklēšanas laikā Komisijai tos iesniedza izlasē iekļautie uzņēmumi.

(47) Fakts, ka izlasē iekļauto uzņēmumu faktiski gūtā peļņa netika izmantota, lai noteiktu peļņas normu šiem ražotājiem saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punktu, neliedz Komisijai izmantot šos datus, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību saskaņā ar 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu. Tas izriet no ekspertu grupas formulējuma ziņojuma par Indonēziju 7.65. punktā, kurā ekspertu grupa nepiekrīt argumentam, ka "parasti gūtā peļņa" ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunktā nozīmē, ka izmeklētājs var neņemt vērā peļņu, kas gūta no pārdošanas, kuru uzskata par neatbilstīgu parastai komercpraksei. Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs, proti, *PT Cermerlang Enerd Perkasa*, savās piezīmēs arī apgalvoja, ka, pamatojoties uz ziņojumu par Indonēziju, Komisijai, aprēķinot peļņas maksimālo robežvērtību, nav atļauts neņemt vērā peļņu, kas saistīta ar biodīzeļdegvielas pārdošanu iekšzemes tirgū Indonēzijā, pamatojoties uz to, ka tā netiek uzskatīta par tādu, kas gūta parastā tirdzniecības apritē.

(48) Saskaņā ar šo ražojumu kategorijas šaurāko interpretāciju Komisija aprēķināja peļņas maksimālo robežvērtību vienam atsevišķam ražotājam, izmantojot peļņas apjomu, ko guvuši citi izmeklējamie ražotāji. Piemēram, lai aprēķinātu Indonēzijas ražotāja *Wilmar* peļņas apjomu, tika izmantota pārējo izmeklēto un pārbaudīto Indonēzijas ražotāju *P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas* un *P.T. Pelita* gūtās peļņas vidējā svērtā vērtība. Un pretēji – *P.T. Ciliandra* tika izmantota *Wilmar, P.T. Musim Mas* un *P.T. Pelita* gūtās peļņas vidējā svērtā vērtība. Tā pati metodika tika izmantota, lai aprēķinātu peļņas maksimālo robežvērtību izmeklētajiem un pārbaudītajiem Argentīnas ražotājiem.

(49) Otrā datu kopa ietver datus par ražotājiem, kas nav izmeklējamie ražotāji; šie dati tika iesniegti Komisijai sākotnējās izmeklēšanas laikā. Viens izmeklējamais Indonēzijas ražotājs toreiz atsaucās un iesniedza saistītā uzņēmuma datus par biodīzeļdegvielas un minerālās dīzeļdegvielas maisījumu pārdošanu, kā arī par dīzeļdegvielas un kuģu degvielas ("citi kurināmie") pārdošanu. Tika ziņots, ka peļņas norma, kas saistīta ar šiem pārdošanas apjomiem, ir 10,2 %. Ja šo peļņas normu izmantotu par peļņas maksimālo robežvērtību, attiecībā uz visiem uzņēmumiem Indonēzijā tiktu noteikts, ka nav dempinga starpību vai tiktu iegūtas *de minimis* dempinga starpības. Tomēr šie nepārbaudītie dati tika iesniegti tikai par vienu ražotāju Indonēzijā, savukārt citi ražotāji no Indonēzijas vai Argentīnas nedarīja Komisijai pieejamus līdzīgus datus. Tā kā pieejamos datus nevar konsekventi piemērot abām valstīm, Komisija uzskatīja, ka ir neatbilstoši izmantot tikai viena ražotāja datus vienā valstī, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību. Turklāt laika periodā, kas bija Komisijas rīcībā pēc tam, kad tika atsākta izmeklēšana, nebija iespējams pārbaudīt sniegto datu precizitāti un pamatā esošos aprēķinus. Katrā gadījumā, kā norādīts 62. apsvērumā, tika konstatēts, ka dempinga apjoms valstij kopumā ir *de minimis*, un attiecīgi izmeklēšana ir pārtraukta attiecībā uz visiem uzņēmumiem, tāpēc Komisija, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību, neuzskatīja par nepieciešamu izmantot nepārbaudītos paziņotos peļņas datus par biodīzeļdegvielas un minerālās dīzeļdegvielas maisījumu pārdošanu. Tā vietā Komisija uzskatīja par lietderīgāku izmantot datus, kas tika iesniegti un pārbaudīti sākotnējās izmeklēšanas laikā.

(50) Divi ražotāji eksportētāji Indonēzijā, proti, *Wilmar* un *PT Pelita Agung Agrindustri*, kā arī Indonēzijas iestādes apgalvoja, ka Komisijas rīcības brīvību, izvēloties datus, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību, ierobežo ekspertu grupas konstatējumi ziņojumā par Indonēziju. Pēc informācijas izpaušanas *Wilmar* atkārtoja minēto punktu. Saskaņā ar šo ieinteresēto personu viedokli Komisijai ir jāizmanto peļņa apjoms, kas gūts, pārdodot biodīzeļdegvielas un minerālās dīzeļdegvielas maisījumus, vai peļņa, kas gūta, pārdodot dīzeļdegvielu un kuģu degvielu. Tomēr ziņojumā par Indonēziju nekas neliedz Komisijai izmantot citus pieejamos attiecīgos datus. Ekspertu grupa 7.70. punktā norāda, ka "ES iestādes būtu varējušas ņemt vērā šos pārdevumus, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību", un 7.72. punktā norāda, ka "ES iestādēm būtu bijis jāņem vērā dīzeļdegvielas un kuģu degvielas pārdevumi [[***]], lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību". Ekspertu grupas izmantotais

formulējums "būtu varējušas" un "būtu bijis" ziņojumā par Indonēziju liecina, ka Komisijai ir jāapsver, vai šos datus var izmantot, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību, nevis jānoraida minētā informācija, pamatojoties uz to, ka nepareizi interpretēta frāze "parasti gūtā peļņa". Šādi pārdevumi tagad ir ņemti vērā 49. apsvērumā, un šo konkrēto pārdevumu izmantošana netika uzskatīta par piemērotu un vajadzīgu.

(51) Savās piezīmēs EBP iesniedza alternatīvu datu kopu, kuru Komisija varēja izmantot, lai aprēķinātu peļņas maksimālo robežvērtību. Šie dati attiecās uz trim uzņēmumiem, kas izmeklēšanas periodā neražoja vai nepārdeva attiecīgo ražojumu nevienā no izmeklējamajām valstīm. Pamatojoties uz publiski pieejamo informāciju un divu Indonēzijas ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, kļuva skaidrs, ka visi trīs uzņēmumi neatrodas Indonēzijā, bet gan Malaizijā un Singapūrā. EBP sniegtie dati bija agregēti dati, kas iegūti no attiecīgo uzņēmumu gada pārskatiem un/vai rezultātu paziņojumiem un atspoguļo peļņas normas iespējami plašam ražojumu klāstam un saistītajiem uzņēmumiem.

(52) Komisija nepiekrita, ka šie dati ir piemēroti, lai noteiktu peļņas maksimālo robežvērtību. Galvenie šo uzņēmumu ražojumi ir palmu eļļa un tādi ražojumi kā taukskābes, glicerīns, mēslojumi, cukurs un melase, stearīns, kakao sviests vai ķīmiskās vielas uz oleīnu bāzes. Daži uzņēmumi sniedz arī tādus nesaistītus pakalpojumus kā mājokļa īpašumu ekspluatācija, finanšu līdzekļu pārvaldība vai dzelzceļa tehniskā apkope. Nevar uzskatīt, ka šo uzņēmumu ražojumi ietilpst tajā pašā vispārīgajā ražojumu kategorijā, pie kuras pieder attiecīgais ražojums, proti, biodīzeļdegviela. Tas jo īpaši attiecas uz ražojumu "palmu eļļa", jo tā ir izejviela, ko izmanto par galveno izejvielu biodīzeļdegvielas ražošanā. Komisija uzskata, ka, iekļaujot šo ražojumu tajā pašā vispārīgajā kategorijā kā biodīzeļdegviela, nozīmētu pārāk plaši interpretēt minēto kategoriju. Tāpēc Komisija noraidīja ierosināto datu izmantošanu.

(53) Amerikas Savienoto Valstu iestādes savā nesen noslēgtajā antidempinga izmeklēšanā par biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas uz Amerikas Savienotajām Valstīm aprēķināja peļņas normu 6,15 % apmērā ([1]). Komisija pārbaudīja, vai šo skaitli varētu izmantot par peļņas maksimālo robežvērtību. Tomēr, ņemot vērā to, ka to ieguva no tāda ražotāja finanšu pārskatiem, kurš atrodas Vācijā, tā nevarēja izmantot arī šos datus.

(54) Visbeidzot, metodika, kas izklāstīta 46.–48. apsvērumā, atbilst ADN 2.2.2. panta iii) apakšpunkta loģikai un saskaņā ar to tiek izmantoti dati, kas zināmi un ir pieejami lietas materiālos Komisijai, un nav nepieciešama turpmāka izmeklēšana. Tādēļ uzskata, ka šī metodika šajā gadījumā ir vispiemērotākā.

(55) Izmantojot šo metodiku, iegūst šādus rezultātus. Attiecībā uz Argentīnu visiem iesaistītajiem ražotājiem faktiskā peļņas norma bija lielāka par 15 %, kas, kā paskaidrots 39. un 40. apsvērumā, tika izmantota sākotnējā izmeklēšanā. Tādējādi jebkuru šo peļņas normu apvienojuma vidējais svērtais lielums vienmēr ļautu iegūt peļņas maksimālo robežvērtību virs 15 %. Tas nozīmē, ka 15 % peļņas norma, kas tika noteikta sākotnējā izmeklēšanā, ir zemāka par individuālajām peļņas maksimālajām robežvērtībām un tādēļ ir peļņas norma, kas jāizmanto dempinga starpību aprēķināšanai.

(56) Indonēzijai peļņas normas, ko faktiski guvuši izmeklējamie ražotāji, tāpat visiem uzņēmumiem, izņemot vienu uzņēmumu, pārsniedza 15 %. Tā kā individuālo peļņas maksimālo robežvērtību aprēķināšanai izmanto vidējo svērto lielumu, izmantojot šo peļņas normu, kas ir zem 15 %, dažiem ražotājiem ieguva peļņas maksimālo robežvērtību, kas ir zem 15 %, tādēļ jāveic lejupvērsta korekcija attiecībā uz dažām peļņas normām, ko izmanto dempinga starpību aprēķināšanai. Vienam uzņēmumam peļņas maksimālā robežvērtība pārsniedza 15 %; tas nozīmē, ka vēl ir jāizmanto peļņas norma 15 % apmērā. Pārējiem trim uzņēmumiem peļņas maksimālās robežvērtības ir zem 15 %; tas nozīmē, ka peļņas starpības, kas izmantotas, lai aprēķinātu normālo vērtību, nevar būt augstākas par minēto robežvērtību. Piemērojot metodiku, iegūst šādus rezultātus.

*1. tabula*

| Uzņēmums | Peļņas starpība |
|---|---|
| *P.T. Ciliandra Perkasa*, Džakarta | 15 % |
| *P.T. Musim Mas*, Medana | 12,87 % |
| *P.T. Pelita Agung Agrindustri*, Medana | 14,42 % |
| *Wilmar Bioenergi Indonesia*, Medana *P.T. Wilmar Nabati Indonesia*, Medana | 14,42 % |

([1]) ASV Tirdzniecības ministrija, izmeklēšana A-560-830, ziņojums, *Cost of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd*, 2018. gada 20. februāris.

4.3. **Divkārša uzskaite**

(57) Ekspertu grupa ziņojumā par Indonēziju secināja, ka ES nav aprēķinājusi viena Indonēzijas ražotāja eksportētāja *P.T. Musim Mas*, eksporta cenu, pamatojoties uz cenu, par kādu importētā biodīzeļdegviela, ko ražo *P.T. Musim Mas*, pirmo reizi tika tālāk pārdota neatkarīgiem pircējiem ES, kā noteikts ADN 2.3. pantā.

(58) Konkrētu biodīzeļdegvielas veidu (biodīzeļdegviela uz palmu taukskābes destilāta bāzes) var "uzskaitīt divreiz", lai nodrošinātu atbilstību ES obligātajiem mērķiem saistībā ar biodīzeļdegvielas maisījumiem. Tāpēc ES maisījumu ražotājiem ir jāizmanto tikai puse no šā biodīzeļdegvielas veida, lai nodrošinātu atbilstību ES obligātajiem mērķiem saistībā ar biodīzeļdegvielas maisījumiem. Tā kā šāda veida biodīzeļdegviela tādējādi ir vērtīgāka klientiem, šīs biodīzeļdegvielas ražotājs var iekasēt piemaksu no klienta. Šajā konkrētajā gadījumā divkārša uzskaite attiecas uz konkrētu *P.T. Musim Mas* eksportu klientiem Itālijā. Sākotnējā izmeklēšanā ES neņēma vērā šo piemaksu, aprēķinot biodīzeļdegvielas eksporta cenu.

(59) Ņemot vērā PTO konstatējumu, ka ES nepareizi nav ņēmusi vērā šo pircēju maksāto piemaksu Itālijā, Komisija atkārtoti novērtēja savus aprēķinus un attiecīgi koriģēja eksporta cenu uzņēmumam *P.T. Musim Mas*.

4.4. **Atkārtoti aprēķinātās dempinga starpības**

(60) Pārskatītās maksājuma likmes visiem Indonēzijas un Argentīnas eksportētājiem, noteiktas, ņemot vērā ES Vispārējās tiesas spriedumus, kā arī konstatējumus un ieteikumus ziņojumos par Indonēziju un Argentīnu, izteiktas *CIF* cenas līmenī pie Savienības robežas pirms muitas nodokļa samaksas, ir šādas.

*2. tabula*

| Valsts | Uzņēmums | Dempinga starpība |
|---|---|---|
| Indonēzija | *P.T. Ciliandra Perkasa*, Džakarta | – 4,0 % |
| | *P.T. Musim Mas*, Medana | – 4,7 % |
| | *P.T. Pelita Agung Agrindustri*, Medana | 4,4 % |
| | *Wilmar Bioenergi Indonesia*, Medana, *P.T. Wilmar Nabati Indonesia*, Medana | 6,2 % |
| Argentīna | *Louis Dreyfus Commodities S.A.*, Buenosairesa | 4,5 % |
| | *Molinos Agro SA*, Buenosairesa; *Oleaginosa Moreno Hermanos SA-CIFI y A*, Baijablanka; *Vicentin SAIC*, Aveljaneda | 6,6 % |
| | *Aceitera General Deheza SA*, *General Deheza*; *Bunge Argentina SA*, Buenosairesa | 8,1 % |

(61) Ņemot vērā lielās negatīvās dempinga starpības diviem no četriem izlasē iekļautajiem Indonēzijas uzņēmumiem, Komisija pārbaudīja, vai vidējā svērtā valsts mēroga dempinga starpība, ņemot vērā negatīvās starpības, ir lielāka par *de minimis* vērtību, kas noteikta pamatregulas 9. panta 3. punktā.

(62) Dempinga apjoms Indonēzijas izlasē, kas izteikts kā procentuāla daļa no izlases eksporta *CIF* vērtības, bija 1,6 %, t. i., zem 2 % *de minimis* robežvērtības.

(63) Ņemot vērā valsts mēroga *de minimis* dempinga starpību, izmeklēšana attiecībā uz biodīzeļdegvielas importu no Indonēzijas būtu jāizbeidz, nenosakot pasākumus.

## 5. UZ ZIŅOJUMIEM BALSTĪTIE PĀRSKATĪTIE KONSTATĒJUMI PAR KAITĒJUMU

(64) Ziņojumos par Argentīnu cita starpā konstatēts, ka ES rīkojusies neatbilstoši ADN 3.1. un 3.4. pantam, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz iekšzemes ražošanas nozari, ciktāl šī pārbaude attiecas uz ražošanas jaudu un jaudas izmantojumu.

(65) Grozošajā regulā, kas tika pieņemta pēc ziņojumiem par Argentīnu, šis jautājums tika aplūkots 87.–123. apsvērumā [1]. Ne Vispārējās tiesas spriedumos, ne arī ziņojumā par Indonēziju nav ietverti konstatējumi, kas liktu veikt šīs analīzes atkārtotu novērtējumu, kas tādējādi joprojām ir spēkā.

[1] Komisijas 2017. gada 18. septembra Īstenošanas regula (ES) 2017/1578, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam (OV L 239, 19.9.2017., 9. lpp.).

(66) Sākotnējās izmeklēšanas laikā tika uzskatīts par lietderīgu veikt kumulatīvu novērtējumu par importu no Argentīnas un Indonēzijas, jo tolaik pamatregulas 3. panta 4. punktā izklāstītie nosacījumi bija izpildīti. Tāpēc secinājumi par kaitējumu un cēloņsakarību pamatojās uz apvienoto ietekmi, kāda bija biodīzeļdegvielas importam no abām valstīm. Tomēr tagad šie nosacījumi vairs nav izpildīti, jo tika noteikts, ka valsts mēroga dempinga līmenis Indonēzijā bija zem 2 % *de minimis* līmeņa.

(67) Tādēļ ir jānosaka, vai cēloņsakarības analīzē, kas attiecas tikai uz Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu par dempinga cenām, varētu nonākt pie secinājuma par cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

### 5.1. **Konstatējumi par kaitējumu**

(68) Metodiku, kas ir pamatā galīgajā regulā veiktajai kaitējuma analīzei, neietekmē konstatējumi, kas izklāstīti Tiesas spriedumos un ziņojumā par Indonēziju, ciktāl tie attiecas uz Argentīnu. Tāpēc attiecīgie galīgās regulas secinājumi joprojām ir spēkā.

(69) Attiecīgajā periodā kopējais Savienības biodīzeļdegvielas ražošanas apjoms bija apmēram 9 052 871 tonna, savukārt Savienības patēriņš palielinājās par 5 %. Importa apjoms no Argentīnas attiecīgajā periodā palielinājās par 41 %, bet tirgus daļa tajā pašā periodā palielinājās no 7,7 % līdz 10,8 %. Lai gan attiecīgajā periodā biodīzeļdegvielas importa cenas no Argentīnas pieauga, tās joprojām bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām tajā pašā periodā. Atšķirība starp Argentīnas cenām un Savienības cenām, kas izteikta procentos no Savienības ražošanas nozares vidējās svērtās ražotāja cenas, t. i., cenu samazinājuma starpība, bija no 4,5 % līdz 9,1 %. Lai gan Savienības ražošanas nozares rentabilitāte 2009. gadā bija 3,5 %, tā pēc tam sākotnējās izmeklēšanas periodā (no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam) samazinājās līdz zaudējumiem un sasniedza – 3,5 %.

(70) Galīgās regulas analīze liecināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, kas definēts pamatregulas 3. panta 5. punktā. Lai gan patēriņš palielinājās, Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļu un rentabilitāti. Vienlaikus imports ieguva tirgus daļu un tā cenas bija zemākas par Savienības ražotāju cenām.

### 5.2. **Pārskatītie konstatējumi par cēloņsakarību**

(71) Kā paskaidrots 5.1. punktā, tika konstatēts, ka izmeklēšanas periodā viss imports no Argentīnas uz Savienību bija pārdots par dempinga cenām. Galīgās regulas secinājumi arī liecināja, ka Argentīnas imports par zemām dempinga cenām ievērojami palielinājās apjoma ziņā (41 % attiecīgajā periodā), kā rezultātā līdz attiecīgā perioda beigām tirgus daļa palielinājās par 3 procentpunktiem.

(72) Neraugoties uz to, ka par 5 % palielinājās patēriņš, Savienības ražošanas nozare attiecīgajā periodā zaudēja 5,5 procentpunktus no tirgus daļas. Lai gan attiecīgajā periodā importa par dempinga cenām no Argentīnas vidējās cenas pieauga par 54 %, tās joprojām bija ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām tajā pašā periodā. Par dempinga cenām pārdotā importa cenas bija mazākas par Savienības ražošanas nozares cenām – vidējā cenu samazinājuma starpība izmeklēšanas periodā bija 8 %.

(73) Tā kā izmeklēšana attiecībā uz Indonēziju tika izbeigta, kā paskaidrots 60.–63. apsvērumā, imports no Indonēzijas ir jāvērtē atsevišķi, jo arī kāds cits faktors varēja radīt kaitējumu.

(74) Izmantojot pārskatītos datus par importu no trešām valstīm (tostarp Indonēziju), iegūst šādu pārskatu.

*3. tabula*

| | | 2009 | 2010 | 2011 | IP |
|---|---|---|---|---|---|
| ES ražotāju pārdevumi | Pārdošanas apjoms (tonnas) | 9 454 786 | 9 607 731 | 8 488 073 | 9 294 137 |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *102* | *90* | *98* |
| | Tirgus daļa | 84,7 % | 83,3 % | 76,1 % | 79,2 % |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *98* | *90* | *94* |

| | | 2009 | 2010 | 2011 | IP |
|---|---|---|---|---|---|
| Imports no Argentīnas | Importa kopapjoms (tonnas) | 853 589 | 1 179 285 | 1 422 142 | 1 263 230 |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *138* | *167* | *148* |
| | Tirgus daļa | 7,7 % | 10,2 % | 12,7 % | 10,8 % |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *135* | *167* | *141* |
| Imports no Indonēzijas | Importa kopapjoms (tonnas) | 157 915 | 495 169 | 1 087 518 | 995 663 |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *314* | *689* | *631* |
| | Tirgus daļa | 1,4 % | 4,3 % | 9,7 % | 8,5 % |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *303* | *689* | *600* |
| Citas trešās valstis | Importa kopapjoms (tonnas) | 699 541 | 256 327 | 161 973 | 175 370 |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *37* | *23* | *25* |
| | Tirgus daļa | 6,3 % | 2,2 % | 1,5 % | 1,5 % |
| | *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *35* | *23* | *24* |

(75) Pēc pasākumu noteikšanas importam no Amerikas Savienotajām Valstīm (ASV) 2009. gadā un pretapiešanas izmeklēšanas pret importu, kas nosūtīts no Kanādas, 2010. gadā, importa apjoms no ASV, Norvēģijas un Dienvidkorejas ievērojami samazinājās. No otras puses, Indonēzijas izcelsmes importa daļa palielinājās no 1,4 % līdz 8,5 %, kas attiecīgajā periodā bija kāpums par 500 %. Tajā pašā laikā Savienības ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās no 84,7 % līdz 79,2 %.

(76) Līdzīgā kārtā attiecīgajā periodā imports no Indonēzijas vairāk nekā pieckāršojās, savukārt Savienības ražošanas nozare zaudēja pārdošanas apjomus. Aplūkojot sīkāk, redzams, ka 2010. gadā Indonēzijas izcelsmes importa pārdošanas apjomi palielinājās par 214 %. Tomēr tajā pašā gadā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms palielinājās par 2 %. Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi strauji samazinājās tikai nākamajā gadā, kas sakrita ar turpmāku Indonēzijas izcelsmes importa pieaugumu par 119 % laikposmā no 2010. gada līdz 2011. gadam.

*4. tabula*

| Cena par tonnu (EUR) | 2009 | 2010 | 2011 | IP |
|---|---|---|---|---|
| ES | 797 | 845 | 1 096 | 1 097 |
| *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *106* | *137* | *138* |
| Argentīna | 629 | 730 | 964 | 967 |
| *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *116* | *153* | *154* |
| Indonēzija | 597 | 725 | 864 | 863 |
| *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *121* | *145* | *145* |
| Citas trešās valstis (izņemot Indonēziju) | 527 | 739 | 1 037 | 1 061 |
| *Indekss (2009. gads = 100)* | *100* | *140* | *197* | *201* |

(77) Turklāt Indonēzijas izcelsmes importa vidējās cenas visā attiecīgajā periodā bija daudz zemākas nekā Savienības ražošanas nozares un Argentīnas importa cenas. Tomēr, tā kā ražojums no Indonēzijas un ražojums Savienības tirgū nedaudz atšķiras, šī eksporta cena ir jākoriģē, lai atspoguļotu konkurences attiecības starp abiem ražojumiem.

(78) Pagaidu regulas 93.–97. apsvērumā Komisija bija veikusi cenu korekciju, ņemot vērā cenas atšķirību Savienības tirgū starp biodīzeļdegvielas pārdošanas apjomu ar zemāko filtrējamības temperatūru (*CFPP*) 13 (atspoguļojot Indonēzijas ražojumu kvalitāti) un biodīzeļdegvielu ar *CFPP* 0 (atspoguļojot ES ražojumu kvalitāti). Pat pēc šīs korekcijas Indonēzijas eksporta cenas joprojām bija par 4 % zemākas nekā Savienības cenas.

(79) Tomēr ekspertu grupa ziņojuma par Indonēziju 7.158.–159. punktā konstatēja, ka šī cenu korekcija pienācīgi neatspoguļo "konkurences attiecību sarežģītību" starp importēto Indonēzijas biodīzeļdegvielu un Savienības ražošanas nozares pārdoto maisījumu. Ekspertu grupa nesniedza precīzākus norādījumus par metodēm, kā novērtēt šīs attiecības.

(80) Komisija norādīja, ka ir ļoti dažādas iespējas, kā var sajaukt dažāda veida biodīzeļdegvielu ar Indonēzijas biodīzeļdegvielu, lai nonāktu pie salīdzināma ES ražojuma. Tāpēc praktiski nav iespējams aprēķināt cenu datus par šiem dažāda veida biodīzeļdegvielas maisījumiem izmeklēšanas periodā. Turklāt Eiropas biodīzeļdegvielas ražotāji uzskata, ka sākotnējā cenu korekcija, kā rezultātā ieguva cenu samazinājumu par 4 %, pienācīgi atspoguļo konkurences attiecības. Visbeidzot, ekspertu grupa 7.159. punktā norādīja, ka sarežģītāka analīze tomēr būtu varējusi pamatot konstatējumu, ka Indonēzijas izcelsmes importam bija ievērojama cenu samazinājuma ietekme uz Savienības ražošanas nozares maisījumu cenu. Tādējādi Komisija secināja, ka izmeklēšanas periodā Indonēzijas eksporta cenas bija vismaz par 4 % zemākas nekā ES cenas.

(81) Lai varētu konstatēt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 6. un 7. punktu bija jāpierāda, ka imports par dempinga cenām ir radījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, savukārt citu zināmo faktoru radītais kaitējums netiek attiecināts uz importu par dempinga cenām. Cēloņsakarības jēdziens tiek interpretēts atbilstoši PTO, proti, ir jānosaka, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām un kaitējumu iekšzemes ražošanas nozarei ([1]). Galīgās regulas 189. apsvērumā tika secināts, ka nav iesniegti pierādījumi, ka citu faktoru, kas aplūkoti atsevišķi vai kopā, radītā ietekme nebija tik liela, lai ietekmētu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Indonēzijas kopā un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu.

(82) Tomēr, ņemot vērā faktus un pārskatīto analīzi, kas izklāstīta 71.–80. apsvērumā, pēc tam, kad analīze tika attiecināta tikai uz importu no Argentīnas, arī šis secinājums bija jāpārskata.

(83) Izmeklēšanas periodā gandrīz puse no visa importa uz Savienību tika ievesta no Indonēzijas par cenu, kas bija zemāka par Savienības cenām, kā arī Argentīnas cenām. Vēl svarīgāk ir tas, ka Indonēzijas izcelsmes importa apjomu, kā arī tā tirgus daļas straujais pieaugums, ir ievērojami veicinājis Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

(84) Indonēzijas eksporta ietekme papildināja citus pagaidu regulā konstatētos faktorus, cita starpā Savienības ražošanas nozares jaudas pārpalikumu un pašu nodarītu kaitējumu (pagaidu regulas 132.–140. apsvērums).

(85) Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importa uz Savienību ietekme un citi iepriekšējā apsvērumā minētie faktori tik būtiski veicināja Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, ka nevar konstatēt, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

(86) Pēc informācijas izpaušanas EBP apgalvoja, ka citu faktoru, tostarp Indonēzijas importa, radītā kaitējuma būtība nevājina cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu un importu no Argentīnas. Tā arī apgalvoja, ka Komisija savā analīzē ir piemērojusi nepareizu standartu, iespējams, pamatojoties uz pieņēmumu, ka imports par dempinga cenām no Argentīnas bijis galvenais vai vienīgais cēlonis, nodarot būtisko kaitējumu, un ne tikai viens no kaitējuma cēloņiem. Pēc EBP domām būtu pietiekami pierādīt, ka importam no Argentīnas bija negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozari un nevis ka tas ir bijis vienīgais vai vissvarīgākais faktors, kas izraisījis nodarīto kaitējumu. Ņemot vērā, ka importa apjoms no Argentīnas attiecīgajā periodā (2009. gads–2012. gada vidus) bija lielāks nekā importa apjoms no Indonēzijas un ka Argentīnas cenu

([1]) Saskaņā ar PTO nolēmumu lietā Eiropas Savienība – kompensācijas pasākumi attiecībā uz konkrētu polietilēntereftalātu no Pakistānas, kurā Apelācijas institūcija noteica, ka "izmeklēšanas iestādes cēloņsakarības analīzes galvenais mērķis saskaņā ar SKP nolīguma 15. panta 5. punktu ir noteikt, vai pastāv "patiesa un būtiska cēloņsakarība starp cēloni un ietekmi" starp subsidēto importu un iekšzemes ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu". Apelācijas institūcijas ziņojums, AB-2017–5, WT/DS486/AB/R, 2018. gada 16. maijs, 5.226. punkts.

samazinājums (attiecībā pret Savienības ražošanas nozares cenām) bija lielāks (8 %) nekā Indonēzijas cenu samazinājums (4 %), imports no Argentīnas pēc EBP domām nepārprotami negatīvi ietekmēja Savienības ražošanas nozares stāvokli, kas ir pietiekams pamats, lai konstatētu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

(87) Šajā sakarā Komisija vispirms norāda, ka tā jau ir izskaidrojusi juridisko standartu, kas piemērots 81. apsvērumā. Minētajā apsvērumā nav minēts jēdziens "galvenais" cēlonis cēloņsakarības analīzei. Juridiskais standarts pamatojas uz pamatregulas 3. panta 6. punktu un 3. panta 7. punktu, saskaņā ar kuriem jāpierāda, ka imports par dempinga cenām rada kaitējumu, savukārt citi zināmie faktori arī būtu jāpārbauda, lai nodrošinātu to, ka šādu pārējo faktoru radītais kaitējums netiek saistīts ar importu par dempinga cenām. Otrkārt, EBP prasība, ka attiecīgajā pārbaudē būtu jānosaka, vai imports par dempinga cenām ir "negatīvi ietekmējis Savienības ražošanas nozari", nav pamatota tiesiskajā regulējumā. Attiecīgajā juridiskajā pārbaudē ir jānoskaidro, vai ir "patiesa un būtiska saikne" starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un būtisko kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(88) Komisija uzskata, ka lietā pieejamie fakti neļauj tai izdarīt šādu secinājumu. Patiesi, 2009. gadā, kad Savienības ražošanas nozare jau saskārās ar ievērojamu importa apjomu no Argentīnas, bet tikai nelielā daudzumā no Indonēzijas, tās rentabilitāte bija 3,5 %. Kad Indonēzijas importa apjoms ievērojami pieauga, rentabilitāte kļuva negatīva un sākotnējā izmeklēšanas periodā bija – 2,5 %. Šajā ziņā ir svarīgi atzīmēt, ka imports no Indonēzijas minētajā periodā palielinājās ievērojami vairāk nekā Argentīnas imports (sk. iepriekš 3. tabulu). Tāpēc Komisija uzskata, ka tas, ka EBP izmanto vienīgi salīdzinājumu starp Indonēzijas un Argentīnas izcelsmes importa attiecīgajām cenu samazinājuma starpībām (kas koriģētas, ņemot vērā kvalitātes atšķirības), pilnībā un pienācīgi neatspoguļo katras eksportētājvalsts eksporta ietekmi uz Savienības ražošanas nozares stāvokli, jo īpaši attiecībā uz rentabilitāti.

(89) Komisija secina, ka nav iespējams noteikt patiesu un būtisku cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, ņemot vērā to, cik svarīgi ir citi zināmie faktori, kas veicina minētā kaitējuma rašanos.

(90) Viens uzņēmums, *COFCO Argentina S.A.*, pieteicās pēc Īstenošanas regulas (ES) 2017/1578 publicēšanas, apgalvojot, ka tas atbilst visiem trim kritērijiem, kas attiecībā uz jauniem ražotājiem eksportētājiem noteikti galīgās regulas 3. pantā, un iesniedza pierādījumus. Komisija analizēja pieprasījumu un pierādījumus. Tomēr, ņemot vērā atsāktās izmeklēšanas rezultātus, pieprasījumam nebija nozīmes.

## 6. **SECINĀJUMS**

(91) Izmeklēšana būtu jāizbeidz, i) jo Indonēzijas izcelsmes dempinga starpības ir *de minimis* un ii) jo nevar konstatēt, ka pastāv patiesa un būtiska cēloņsakarība starp importu par dempinga cenām no Argentīnas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu, kā noteikts pamatregulas 3. panta 7. punktā. Tas nozīmē, ka būtu jāatceļ spēkā esošie pasākumi, kas vēl aizvien ir spēkā attiecībā uz minētajiem Argentīnas un Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, kuri nav veiksmīgi apstrīdējuši antidempinga pasākumus Vispārējā tiesā. Tāpēc skaidrības un juridiskās noteiktības labad Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013 būtu jāatceļ.

(92) Galīgie antidempinga maksājumi, kas samaksāti saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 par biodīzeļdegvielas importu no Argentīnas un Indonēzijas, un pagaidu maksājumi, kas galīgi iekasēti saskaņā ar minētās regulas 2. pantu, būtu jāatmaksā vai jāatbrīvo no tiem, ciktāl tie attiecas uz tādas biodīzeļdegvielas importu, kuru eksportam uz Savienību pārdevuši uzņēmumi, kas veiksmīgi apstrīdējuši minēto regulu tiesā, proti, Argentīnas ražotāji eksportētāji *Unitec Bio SA*, *Molinos Rio de la Plata SA*, *Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A*, *Vicentin SAIC*, *Aceitera General Deheza SA*, *Bunge Argentina SA*, *Cargill SACI*, *Louis Dreyfus Commodities S.A.* (*LDC Argentina SA*), un Indonēzijas ražotāji eksportētāji *PT Pelita Agung Agrindustri*, *PT Ciliandra Perkasa*, *PT Wilmar Bioenergi Indonesia*, *PT Wilmar Nabati Indonesia*, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas* (*PT Musim Mas*). Pieprasījumu veikt atmaksu vai piešķirt atbrīvojumu no minētajiem maksājumiem iesniedz valsts muitas dienestiem saskaņā ar piemērojamajiem muitas tiesību aktiem.

(93) Pēc informācijas izpaušanas *PPT Cermerlang Energi Perkasa* norādīja, ka antidempinga maksājumu atmaksāšanai un atbrīvojuma piešķiršanai no tiem vajadzētu attiekties uz visiem uzņēmumiem, kam šādi maksājumi bija radušies, un ne tikai uz tiem uzņēmumiem, kas veiksmīgi bija apstrīdējuši galīgo regulu Tiesā. Tas arī apgalvo, ka būtu jāatceļ ne tikai Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013, bet arī grozošā Regula (ES) 2017/1578.

(94) Pirmkārt, Komisija atgādināja, ka ar Regulu (ES) 2017/1578 tikai ir grozīta Īstenošanas regula (ES) Nr. 1194/2013. Tā kā pēdējā regula ir atcelta, grozošā regula zaudē spēku attiecībā uz tiesiskajām sekām. Tāpēc nav nepieciešams skaidri atcelt arī minēto regulu. Otrkārt, tas, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013, skar tikai tos uzņēmumus, kas apstrīdēja minēto regulu Tiesā. Tādējādi antidempinga maksājumi, kas uzlikti citiem uzņēmumiem, ir likumīgi iekasēti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Ciktāl PTO ziņojumā par Indonēziju konstatēts, ka antidempinga pasākumi attiecībā uz importu no Indonēzijas būtu jāsaskaņo ar Savienības saistībām PTO, Komisija ir vienojusies ar Indonēziju, ka minētie konstatējumi tiks īstenoti līdz 2018. gada oktobrim. Saskaņā ar PTO strīdu izšķiršanas mehānisma vispārīgajiem principiem šāda īstenošana būs spēkā tikai no īstenošanas dienas. Tāpēc Komisija noraidīja apgalvojumu, ka arī minētie maksājumi būtu jāatmaksā vai jāpiešķir atbrīvojums no tiem.

(95) Ņemot vērā jaunāko Tiesas judikatūru ([1]), ir lietderīgi paredzēt nokavējuma procentu likmi, kas maksājama galīgo maksājumu atmaksas gadījumā, jo attiecīgajos spēkā esošajos noteikumos par muitas nodokļiem šāda procentu likme nav paredzēta un valsts noteikumu piemērošana radītu pārmērīgu konkurences kropļošanu starp tirgus dalībniekiem atkarībā no tā, kura dalībvalsts ir izvēlēta muitošanai.

## 7. **INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA**

(96) Visas personas tika informētas par Komisijas konstatējumiem, un tām tika dots laiks piezīmju iesniegšanai.

(97) Komiteja, kura izveidota saskaņā ar pamatregulas 15. panta 1. punktu, nesniedza atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants*

Ar šo izbeidz antidempinga procedūru attiecībā uz importētiem nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļām, kuri iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā, ar Argentīnas un Indonēzijas izcelsmi, patlaban klasificēti ar KN kodiem ex 1516 20 98 (*Taric* kodi 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 un 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (*Taric* kodi 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 un 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (*Taric* kods 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (*Taric* kodi 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 un 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (*Taric* kodi 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 un 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (*Taric* kodi 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 un 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (*Taric* kodi 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 un 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (*Taric* kodi 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 un 3824 99 92 20), 3826 00 10 un ex 3826 00 90 (*Taric* kodi 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 un 3826 00 90 30) ("biodīzeļdegviela").

*2. pants*

Galīgos antidempinga maksājumus, kas samaksāti saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 par biodīzeļdegvielas importu no Argentīnas un Indonēzijas, un pagaidu maksājumus, kas galīgi iekasēti saskaņā ar minētās regulas 2. pantu, atmaksā vai atbrīvo no tiem, ciktāl tie attiecas uz tādas biodīzeļdegvielas importu, ko šādi uzņēmumi pārdevuši eksportam uz Savienību.

| Uzņēmums | *Taric* papildu kods |
|---|---|
| *Argentīna* | |
| *Unitec Bio SA*, Buenosairesa | C 330 |
| *Molinos Agro SA*, Buenosairesa | B 784 |
| *Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A*, Baijablanka | B 784 |
| *Vicentin SAIC*, Aveljaneda | B 784 |
| *Aceitera General Deheza SA, General Deheza* | B 782 |

([1]) Tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedums lietā C-365/15 *Wortmann*, EU:C:2017:19, 35.–39. punkts.

| Uzņēmums | *Taric* papildu kods |
|---|---|
| *Bunge Argentina SA*, Buenosairesa | B 782 |
| *Cargill SACI*, Buenosairesa | C 330 |
| *Louis Dreyfus Commodities S.A.* (*LDC Argentina SA*), Buenosairesa | B 783 |
| *Indonēzija* | |
| *PT Pelita Agung Agrindustri*, Medana | B 788 |
| *PT Ciliandra Perkasa*, Džakarta | B 786 |
| *PT Wilmar Bioenergi Indonesia*, Medana | B 789 |
| *PT Wilmar Nabati Indonesia*, Medana | B 789 |
| *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas* (*PT Musim Mas*), Medana | B 787 |

Pieprasījumu veikt atmaksu vai piešķirt atbrīvojumu no tiem iesniedz valsts muitas dienestiem saskaņā ar piemērojamajiem muitas tiesību aktiem.

Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem. Nokavējuma procents, kas maksājams tādas atmaksas gadījumā, kura rada tiesības uz nokavējuma procenta maksājumu, ir *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā publicētā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārajā dienā, kurā beidzas maksājuma termiņš, palielināta par vienu procentpunktu.

*3. pants*

Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1194/2013 atceļ.

*4. pants*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2018. gada 18. oktobrī

*Komisijas vārdā –*
*priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER